

img1

## LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

### NUTARTIS

2023 m. rugpjūčio 29 d.  
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo T. C. bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Gedimino Sagačio ir Jūratės Varanaukaitės,  
susipažinusi su 2023 m. rugpjūčio 22 d. paduotu **atsakovo A. K.** kasaciniu skundu dėl  
Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 23 d. sprendimo peržiūrėjimo,

#### n u s t a t ė:

Kasaciniu skundu atsakovas prašo panaikinti Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 23 d. sprendimą, o Kauno apylinkės teismo 2022 m. gruodžio 13 d. sprendimą palikti galioti.

Atsakovo kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovas kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus: 1) teismas netinkamai taikė Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.79 straipsnį, CK 6.166 straipsnį. Teismas neatsižvelgė į registruotos korespondencijos neįteikimo aplinkybes, bei tai, kad ji buvo siunčiama bendraturtės gyvenamosios vietos adresu ir į žinojimo prezumpciją (CK 6.166 straipsnis); neatsižvelgė į tai, kad pardavėjas išnaudojo alternatyvius būdus informuoti bendraturtę apie savo ketinimą parduoti žemės sklypo dalį už didesnę kainą; nevertino ieškovės nesąžiningumo byloje. Aiškindamas CK 4.79 straipsnio 2 dalies, įtvirtinančios bendraturčio, ketinančio parduoti savo dalį, pareigą pranešti raštu apie tai kitiems bendraturčiams, paskirti, kasacinis teismas yra nurodęs, kad ji skirta apsaugoti kitų bendrosios nuosavybės teisės dalyvių interesus, tačiau pabrėžia, kad CK 4.79 straipsnio nuostatos negali būti aiškinamos ir taikomos taip, kad be pagrindo apsunkintų ar varžytų bendrosios nuosavybės dalį parduodančio asmens teisinę padėtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. spalio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-273/2007); 2) teismas netinkamai taikė CK 2.133 straipsnio 9 dalį. Teismas, ignoruodamas nustatytas faktines aplinkybes, priėjo prie nepagrįstos išvados, kad atsakovai neįrodė, jog elektroninis laiškas pasiekė V. R.. Nepagrįstos teismo sprendimo išvados, kad tai, jog apie turto pardavinimą už didesnę kainą žinojo ieškovės sūnus, neturi esminės reikšmės, nes galimas ieškovės sūnaus žinojimas apie ginčo turto pardavinimą nepatvirtina, kad ieškovei buvo žinomos konkrečios pardavimo sandorio sąlygos. Tokios teismo išvados padarytos pažeidžiant CK 2.133 straipsnio 2 d. nuostatas. Pirmosios instancijos teismas padarė pagrįstą išvadą, kad ieškovė buvo įgaliojusi savo sūnų veikti jos vardu derybose su J. M.. Apeliacinės instancijos teismo išvados, kad ieškovės sūnaus informavimas aptartų aplinkybių visuomenėje nėra teisiskai reikšmingas, prieštarauja tiek byloje esantiems rašytiniams įrodymams, tiek CK 2.133 straipsnio 2 daliai bei kasacinio teismo praktikai; 3) apeliacinės instancijos teismas, vertindamas įrodymus, išvadas darė ne iš įrodymų visumos, tuo pažeisdamas CPK 185 straipsnio reikalavimus, bei nukrypdamas nuo kasacinio teismo praktikos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. spalio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-522-421/2015; 2018 m. rugsėjo 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-333-248/2018); 4) teismas formaliai taikė ieškinio senatį reglamentuojančias teisės normas, nevertino to, kad ieškovė galėjo sužinoti apie sandorį anksčiau, tačiau to nepadarė dėl savo nerūpestingumo ir nesąžiningumo, todėl nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, nustatančios, kad ieškinio senaties termino eigos pradžia įstatymo siejama ne su teisės pažeidimu (objektyvusis momentas), bet su asmens sužinojimu ar turėjimu sužinoti apie savo teisės pažeidimą (subjektyvusis momentas) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-317/2008).

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliami teisės klausimų, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismas netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Kasacinio skundo argumentai taip pat nepagrindžia nukrypimo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimo.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina

priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Nepriėmus kasacinio skundo, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo T. C. bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti atsakovui A. K. (a. k. (duomenys neskelbtini) 180 (vieną šimtą aštuoniasdešimt) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. rugpjūčio 21 d. akcinės bendrovės „Swedbank“ mokėjimo nurodymu Nr. 173.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

Gediminas Sagatys

Jūratė Varanauskaitė